

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra YRSA

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter V", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter V*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl05val-shoot-idm139703310963920/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter V

HELGE.

Ulyksaligste blandt Fædre! Odin, Thor! hvad har jeg
giort?

OLUF.

Ægtet nu Din egen Datter, Du som skiændte Mo-
deren!

HELGE.

Det var Alfesang i Natten, det var ingen Qvindes
Røst!

OLUF

Til en Svartalf, stolte Konge, har Din Grumhed tryk-
ket mig.

Taalor Skammen Solens Straaler? Søger Kumren
Lysets Blik?

Med en vild, paataget Kiækhed sad jeg paa min Gans
ger kun,

Kneiste jeg paa Kongestolen, efter hin Elendighed.
Maanen var min troe Veninde, Mørket var mit Klæs-
debon.

Ved de kolde Ellemoser gik jeg mellem Buskene;
Med en dyb en stille Vanvid talde jeg med Sivets
Ror.

Da forbandt de kolde Taager over Ellemosen sig —
Over Havets hvide Bølger, til en Skikkelse, hvis Røst
Tirred op min Harm, og lærte gyseligt at hævne mig.
Det er skeet. Nu har den Blege intet meer at søge
her!

Intet meer at bede Nattens Magter om; Forløsningen
Stunder til. — Jeg synker gierne ned til Nastronds
Øglesal;

Hvad er Helveds værste Slange vel mod Slangen i
mit Bryst?

Tag da Dolken Helge, tag den! Hævn Dig atter Half-
dans Søn.
Længe nok har Du og Oluf Tærning spilt om Livets
Held,
Det er Tid engang at alting sættes paa det sidste
Kast.
Giennembor mig! See, jeg blotter villig Dig mit
Moderbryst.
Stød det skarpe Staal til Hæftet i et unaturligt Blod!
Gjerne synker jeg! Men skaan mig for Dit taarefulde
Blik!

HELGE.

O min Broder! Fredegode Hroar i Din Bøgeskov!
Hil Dig! Du har valgt det Bedste, fromme, lykkes-
lige Drot!
Blodet flyder let og roligt i Dit Bryst, som Kilderne,
Ved Dit skyggefulde Leire; stormer ei som Helges
Hav!
Hvorfor lød min vilde Stolthed ei Dit Varsel, gode
Svend?
Da Du kaldte mig fra Hævnen, over Brodermorde-
ren!
Gyseligt har Nornen straffet, Men jeg sprang paa
Bægeret
Af det huefyldte Hekla, agted ingen Lavastrøm;
Agted ei at Saallen brændte, løe ad Tragten! voved
mig
Over Randen selv -- nu styrter redningsløs den Snub-
lede!

OLUF.

Drøb mig med Din Dolk, Du Grumme! drøb mig
ikke med Dit Ord.